ΕΤΟΣ Α΄.—ΑΡΙΘ. 16. ΑΘΗΝΑΙ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1895

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΑΣΣΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ.—Ὁδὸς Σίνα ἀριθ. 2.
Ἔναντι Ἀκαδημίας.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Λ. ΜΑΜΟΣ

Τιμὴ συνδρομῆς: Ἐτησία Δρχ. 10.—Ἑξάμηνος Δρχ. 5.
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν εἰς Φράγκα χρυσᾶ.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.—Ἀγγελίαι δημοσιεύονται μόνον ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι.—Διὰ τὰς καταχωρίσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΑΣ ΕΠΑΝΕΛΘΩΜΕΝ

Ἐξ παρῆλθον μῆνες ἀφ' ὅτου ἡ **«Ἁρμονία»** τὸ πρῶτον σεμνῶς προβάλλουσα, ἀνέγραψε πρόγραμμα καθορίζον τὰς σκέψεις, τὸν προορισμόν της καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ὤφειλε νὰ διανύσῃ τὸ εὐρὺ αὐτῆς στάδιον. Ἤλπισεν ὅτι ἐν τῷ προγράμματί της ἐκείνῳ ἕκαστος ὡς ἐν κατόπτρῳ θὰ διέβλεπε τὰ αἰσθήματα ὑφ' ὧν ἐνεπνέοντο οἱ τότε εὐθαρσῶς καὶ ἐν πεποιθήσει ἐκπληρώσεως ὑψηλοῦ καθήκοντος ἀναλαβόντες τὸν ἐπίπονον ἐν τῷ εἴδει τούτῳ δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα. Ὄντως δὲ δὲν ἐψεύσθη τῶν ἐλπίδων της, καὶ τὸ φύλλον ἡμῶν ἅμα τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐμφανίσει, διήγειρεν ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν μεταξὺ ἐκείνων πρὸς οὓς ἀπηυθύνετο, καὶ ἀθρόους κατετάξαμεν τοὺς συνδρομητάς. Ἐν τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ ἐπιδείξει τῶν καθολικῶν αἰσθημάτων, ὧν ἀναμφισβήτητα τεκμήρια παρέσχον πάντοτε ὁσάκις ἡ περίστασις ἀπήτησεν αὐτό, ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ καθολικοί, ἦλθε συναρωγὸς οὐ μόνον ὁ ἐν Ἑλλάδι τύπος καὶ ἰδίᾳ ὁ τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ προσέτι καὶ μέγα μέρος τοῦ ἐν Εὐρώπῃ.

Ἐκ τούτων πάντων πάνυ εὐλόγως εἰκάσαμεν ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν ἔστεψεν ἐπιτυχία πλήρης. Ἠνδρώθημεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐχωρήσαμεν θαρρούντως ἐπὶ τὰ πρόσω.

Πλὴν ἡ πασιφανὴς αὕτη ἐπιτυχία ὀφειλομένη μᾶλλον εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν τῶν ἡμετέρων καθολικῶν ἢ εἰς δημοσιογραφικὰς ἡμῶν δάφνας, ἤγειρε σχετικήν τινα ἀντίδρασιν. Βλέπομεν δ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἠναγκασμένους μετὰ πάροδον χρονικοῦ διαστήματος ἓξ μηνῶν, διαστήματος διανυθέντος ἐν πνεύματι κατ' ἐξοχὴν καθολικῷ, **ἵνα ἐπανέλθωμεν** εἰς ὅσα ἐλέγομεν ἐν τῷ προγράμματι ἡμῶν ἐκείνῳ, ὅπερ ἔτι καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἔχοντες ὡς γνώμονα καὶ ὁδηγόν. Ἐν αὐτῷ προὐτιθέμεθα ἵνα ἱδρύσωμεν **Καθολικὴν** ἐφημερίδα. Καὶ ἐννοούσαμεν Καθολικὴν οὐ μόνον ὑπὸ τὴν θρησκευτικὴν τῆς λέξεως σημασίαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐτυμολογικήν. **Καθολικὴν** δι' ὅλους ἀνεξαρτήτως τοὺς Καθολικοὺς ἄνευ ἐξαιρέσεως οὐδεμιᾶς, ἄνευ προτιμήσεως ἐλαχίστης, ὡς Καθολικήν, καὶ παγκόσμιος εἶναι ἡ πίστις ἣν πρεσβεύει. Μυριάκις ὁσάκις ἐδόθη ἡμῖν ἡ εὐκαιρία ἐκαλέσαμεν εἰς συνδρομὴν ἡμῶν ἁπάσας τὰς καθολικὰς γραφίδας ὅσαι ἐπεθύμουν νὰ συνεργασθῶσι μεθ' ἡμῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὅπερ ἐτάξαμεν πρόγραμμα. Οὐδ' ἔλειψαν οἱ προσδραμόντες, οὐδ' ἐπαύσαμεν καλοῦντες. Καὶ ὁσημέραι νέοι ἀναδείκνυνται καθολικοὶ κάλαμοι καὶ νέοι μέλλουσι ν' ἀναδειχθῶσιν. Οὐδ' ὑπάρχει περίστασις καθ' ἣν ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν ἔκλινε μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ μὲν ἢ τοῦ δέ, ὑπὲρ τούτου μὲν προθυμοποιηθεῖσα ὑπὲρ ἐκείνου δὲ ὀλιγωρήσασα.

Ἀφ' οὗ οὕτω μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐπολιτεύθημεν, ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ, εἰς ἄκρον δὲ λυπούμεθα καὶ δυσθυμοῦμεν βλέποντες ὅτι ἐν τῇ θριαμβευτικῇ ταύτῃ τῆς **«Ἁρμονίας»** πορείᾳ, εὑρέθησαν καὶ οἱ ἀντιδράσοντες οὐ μόνον διὰ τῆς δυσφημίσεως αὐτῆς, ἀλλ' ἔτι πλεῖον διὰ τῆς προσφυγῆς αὐτῶν εἰς μέρη τόσον ὑψηλά, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐφανταζόμεθα ὅτι θὰ ἔφθανον. Ἐκ τοῦ ὕψους ὅμως ἐκείνου ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπεθύμησαν νὰ κατακρημνίσωσιν ἡμᾶς, ἀπατηθέντες εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπολογισμούς, κατεκρήμνισαν αὐτοὶ ἑαυτοὺς γενόμενοι παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν αὐτοῖς μὲν ζημίας αἴτιοι, ἡμῖν δὲ εὐκαιρίας ὅπως λάβωμεν τρανὰ δείγματα εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης. Τοῦτο δὲ συνέβη διότι ἐν τῇ ὁμοφώνῳ ταύτῃ τῶν καθολικῶν ἐπιδοκιμασίᾳ διανοηθέντες νὰ ἀντιδράσωσι, δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι ὡς πολέμιον αὐτῶν δὲν εἶχον πλέον τὴν **«Ἁρμονίαν»** ἀλλὰ αὐτὴν ταύτην τὴν **κοινὴν γνώμην,** καὶ οὕτω κα-

κῶς ὑπολογίσαντες, εὑρέθησαν πρὸς μεγίστην ἡμῶν λύπην, τοὺς πόδας περιπεπλεγμένοι εἰς τὴν σκαπάνην διὰ τῆς ὁποίας ἠθέλησαν νὰ πλήξωσι τὴν «**Ἁρμονίαν**».

Ἐνώπιον τῆς ἀδοκήτου ταύτης ἀντιδράσεως ἀνυπερθέτως ἠθέλομεν θραύσῃ τὴν γραφίδα, ἐὰν τὴν εὔλογον ἡμῶν ἀγανάκτησιν δὲν ἐμετρίαζε κατά τι ἡ ὁμόθυμος διαμαρτύρησις ἁπάντων τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν ἐκείνων, ὅσοι ἔτυχον νὰ ὦσι γνῶσται τοῦ πράγματος, ὑπομνησάντων ἡμῖν ὡς λίαν ἐπίκαιρον τοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ τὸν στίχον: «Non ti curar di lor ma guarda e passa;»

Ταῦτα γράφομεν ἵνα ἀναζωπυρώσωμεν τὸν ζῆλον καὶ αὐξήσωμεν τὴν προθυμίαν τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν διεγείροντες αὐτοὺς πρὸς εὐγενῆ ἅμιλλαν ἐν ὁμοθύμῳ συμπράξει ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου φύλλου, ὅπερ κυρίως ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῶν καθολικῶν ὡς ἐπὶ στερρᾶς κρηπίδος, ἐναντίον τῆς ὁποίας κατ' οὐδὲν θέλουσιν ἰσχύσῃ, ἀλλὰ θρυμματιζόμενα θὰ πίπτωσι πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκοτιᾶς καὶ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς κατὰ τῆς «**Ἁρμονίας**» ῥιπτόμενα βέλη.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΤΟ ΕΓΩ

Ἐμελετήσατέ ποτε τὴν μικράν, τὴν ἐκ τριῶν μόνον γραμμάτων συνισταμένην, ἀλλ' εὐρυτάτην ἔννοιαν ἐμπερικλείουσαν ταύτην λέξιν; Ἀπὸ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς μέχρις ἡμῶν πόσον ἔδρασε καὶ πόσον θὰ δράσῃ ἐνόσῳ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς!

Τὸ μικρὸν αὐτὸ **ἐγὼ** ἐν τῇ σμικρότητι αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ ἐμφωλεῦον, ἀνεπαισθήτως ἄρχεται τῆς δράσεώς του, μετὰ ταῦτα ἐγείρεται ὡς γίγας, διαπράττει θαυμάσια, ἐκθαμβοῖ καὶ σκοτίζει τὰ περὶ αὐτό, πλὴν ἡ παρακμὴ ἐπέρχεται καὶ τότε μοχθεῖ, παλαίει, ἀφανίζεται, λησμονεῖται.

Τὸ **ἐγὼ** παντοῦ ἐννοεῖ νὰ προηγῆται, δι' ὃ καὶ ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἔλαβε τὴν πρώτην θέσιν πρὸ τῆς ἰδέας πάσης πράξεως. Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι αὐτὸ προίσταται καὶ κυβερνᾷ καὶ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις, καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ; Ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπὶ κακοῦ! Πόσα μίση, πόσους φθόνους, ἐγκλήματα, πολέμους, καταστροφὰς δὲν προὐξένησε τὸ ὀλέθριον αὐτὸ **ἐγώ!** Ὑποθέσατε τὸ φυσικὸν καὶ ἠθικὸν πᾶν ὡς κύκλον· κέντρον αὐτοῦ εἶναι τὸ **ἐγὼ** παρὰ τοῦ ὁποίου ἐξέρχονται αἱ ἀκτῖνες τοῦ κύκλου καὶ πρὸς ὃ ἐπιστρέφουσιν· θέλετε νὰ πεισθῆτε; περιττὸν νὰ τρέχητε πρὸς τὴν ἱστορίαν. Ἀκούσατε ἓν παράδειγμα. Γράφων τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς δικαιοῦμαι, νομίζω, ὡς πᾶς θνητὸς ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, νὰ ἔχω ἢ ὄχι ἕνα ὡρισμένον σκοπόν. Ἐν τούτοις ὑμεῖς ἐνῷ ἀναγινώσκητε αὐτὰς οὐ δόλως λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν σας τὸ **ἐγὼ** τοῦ γράφοντος, ἀλλὰ τουναντίον τὸ βάλλετε κατὰ μέρος καὶ δι' ἀκαταλογίστου καὶ ἀδικαιολογήτου ἐγωϊσμοῦ, προβάλλετε τὸ **ἐγώ** σας, δίδετε αὐτῷ τὸ δικαίωμα κριτοῦ καὶ ἐλεγκτοῦ μετὰ τόσης εὐχερείας ὡς ἂν οὐδὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὸν παντεπόπτην ὀφθαλμόν σας. Τὸ **ἐγὼ** τοῦ δυστυχοῦς γράφοντος ἀναλύεται μὲ τὴν ἀνατομικὴν λεπίδα σας καὶ ὑπὸ τὸ πρίσμα τὸ ἰδικόν σας λαμβάνει τὴν ὄψιν τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ τῷ δώσητε, καὶ τότε, οὐαὶ αὐτῷ! Ἀλλ' ἐσκέφθητε ὅτι ὁ γράφων δύναται νὰ ἔχῃ ἕνα σκοπὸν ὃν ὑμεῖς ἀγνοεῖτε διὸ καὶ τὸν κατακρίνετε; Ἐσκέφθητε ὅτι ὅσην δύναμιν ἐκτάσεως ἢ ἐντάσεως ἂν ἔχῃ τὸ **ἐγὼ** σας, δὲν δύναται ὅμως νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς μυχοὺς τοῦ **ἐγὼ** τοῦ ἄλλου καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς; Ἐσκέφθητε ὅτι τὸ **ἐγὼ** τοῦ ἄλλου δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὰς κινήσεις τῆς μαγικῆς ῥάβδου τοῦ **ἐγώ** σας; Ἂν δὲν λαμβάνητε αὐτὰ ὑπ' ὄψιν σας, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἴδητε πρὸ τοῦ ὑμετέρου **ἐγὼ** τὸ **ἐγὼ** τοῦ γράφοντος δικαιούμενον πληρέστατα νὰ σᾶς ἐλέγξῃ καὶ σᾶς βάλῃ εἰς τὴν θέσιν σας. Προσοχὴ λοιπὸν εἰς τὸ εὐλογημένον αὐτὸ **ἐγὼ** τὸ ὁποῖον τόσων κακῶν πρόξενος δύναται νὰ καταστῇ, διότι ὅσον καὶ ἂν προξενήσῃ κακὸν εἰς τοὺς ἄλλους ἐπ' αὐτοῦ ὅμως θὰ ἐκσπάσῃ ἐπὶ τέλους ὅλο τὸ κακόν. Intelligenti pauca.

ΤΑ ΑΝΕΥ ΘΕΟΥ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῶν Παρισίων ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ κατηγορουμένου νεανίας τις ἡλικίας μόλις δεκαεπτὰ ἐτῶν. Κατηγορεῖτο ὅτι ἐκ προθέσεως ἐνεδρεύσας ἐφόνευσε πτωχήν τινα γραῖαν ὅπως λῃστεύσῃ αὐτήν. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἡ δυστυχὴς αὕτη ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς ἀνήρχετο μόλις εἰς δύο δραχμάς!!

Ἡ κυνικὴ ἀναίδεια τοῦ μικροῦ τούτου ἐγκληματίου ἐνεποίησε φρίκην εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἐνόρκους. Ἄπειρον πλῆθος κατέκλυζε τὸ δικαστήριον.

Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν Αἰμύλιον Γκοδὼ (ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου):

—Ἐὰν ἐγνώριζες ὅτι ἡ Ροζίνα Μερσιὲ (οὕτω ὠνομάζετο ἡ γραῖα) εἶχε μόνον δύο δραχμάς, θὰ τὴν ἐφόνευες;

Καὶ ὁ Γκοδὼ ἀπήντησεν ἀναιδῶς:

— Διατί ὄχι;! Τί μὲ ἐνδιαφέρει διὰ μίαν γραῖαν; Μία περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον εἰς τὸν κόσμον δὲν πειράζει.

— Ἡ ἀναίδειά σου, θὰ ἔκαμνε νὰ ῥιγιάσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ καννίβαλοι.

— Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει!

— Εἶσαι μόλις δεκαεπτὰ ἐτῶν καὶ πολλάκις μέχρι τοῦδε κατηγορήθης. Εἰπέ μοι, τίς σοὶ ἐδίδαξε τοιαύτην θηριωδίαν;

— Δὲν εἰξεύρω!

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶπε καὶ δὲν ἐξήγησεν ὁ κατηγορούμενος, ἀνέπτυξε θαυμασίως ἡ ὑπεράσπισις.

Ὁ δικηγόρος Σαϊντ-Ἀππὲρ ἀπήγγειλε μεταξὺ ἄλλων καὶ τοὺς ἑξῆς βαρυσημάντους λόγους.

«Τὸ ἔργον μου εἶναι εὐκολώτατον· ὁ κατηγορούμενος ὡμολόγησε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐδεμία λοιπὸν ὑπεράσπισις χωρεῖ. Πλὴν ὀφείλω νὰ προσθέσω ὀλίγα τινα.

Ἐὰν ἡ δικαιοσύνη ζητῇ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου λόγον τῆς πράξεώς του, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ζητήσω καὶ ἐγὼ παρὰ τῆς δικαιοσύνης λόγον περὶ τῆς καταδικαστικῆς της ἀποφάσεως. Ὁποία μὲν θὰ εἶναι αὕτη, ἀγνοῶ· πλὴν γνωρίζω κάλλιστα ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα τίς μᾶλλον ἔνοχος τοῦ κατηγορουμένου τούτου. Τὸν ἔνοχον τοῦτον, ἢ μᾶλλον τοὺς ἐνόχους τούτους καταγγέλλω. Οἱ ἔνοχοι εἶσθε ὑμεῖς, κύριοι δικασταί, οἵτινες ἀντιπροσωπεύετε τὴν κοινωνίαν ἐκείνην, ἥτις εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀνάγκῃ νὰ τιμωρῇ τὰς ἐγκληματικὰς ἐκείνας πράξεις τὰς ὁποίας διὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ διαφθορᾶς της δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ (Αἴσθησις εἰς τὸ ἀκροατήριον).

Ἰδοὺ ἐνώπιόν μου βλέπω κρεμαμένην καὶ χαιρετῶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐσταυρωθέντος Χριστοῦ. Εὑρίσκεται ἐνταῦθα ἐν τῇ αἰθούσῃ ἔνθα καταδικάζετε τοὺς ἐγκληματίας. Ἀλλὰ διατί ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν εὑρίσκεται καὶ ἐν τοῖς σχολείοις ὑμῶν ἔνθα καλεῖτε τοὺς νέους πρὸς μόρφωσιν; Διατί καταδικάζετε ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ, ἀφ' οὗ ἐκδιώκετε τὸν Θεὸν ἀπὸ τὴν ψυχήν; Διατί τὸ πρῶτον ἤδη παρουσιάζετε εἰς τὸν κατηγορούμενον Γκοδὼ τὸν Θεὸν ἵνα τὸν καταδικάσητε ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Πλάστου; ***Ἐὰν ὁ Ἐσταυρωμένος παρουσιάζετο εἰς τὸν Γκοδὼ ὁπότε οὗτος ἐκάθητο εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ μαθητοῦ, δὲν θὰ εὑρίσκετο οὗτος τώρα εἰς τὸ ἐδώλιον τῆς ἀτιμίας.*** Τίς ποτὲ εἶπεν εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον νεανίαν ὅτι ὑπάρχει Θεός, ὅτι ὑπάρχει αἰωνία δικαιοσύνη; Τίς ποτὲ τῷ ὡμίλησε περὶ ψυχῆς, περὶ τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὸν πλησίον σεβασμοῦ, περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ; Τίς ποτὲ ἐδίδαξεν αὐτῷ τὴν θείαν ἐντολὴν «**μὴ φονεύσῃς**». Ἡ ψυχὴ αὕτη ἐγκατελείφθη εἰς τὰ κτηνώδη της πάθη, ὁ νέος οὗτος ἔζησεν ὡς βιοῦσι τὰ ἄγρια θηρία ἐν τοῖς δάσεσι, μόνος, ἀπροστάτευτος ἐν μέσῳ κοινωνίας ἥτις ἐπεζήτησε νὰ τὸν καταστήσῃ τίγριδα, ἐν ᾧ ἠδύνατο νὰ τὸν μορφώσῃ ἀρνίον.

Ναί σεῖς εἶσθε κύριοι, οἱ ἔνοχοι τοὺς ὁποίους καταγγέλλω, σεῖς, οἵτινες ὑπερηφανεύεσθε ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ δὲν εἶσθε ἢ βάρβαροι, σεῖς οἱ ἠθικισταὶ οἱ διαδίδοντες εἰς τὸν λαόν, τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν πορνογραφίαν. Μὴ ἐκπλήττεσθε λοιπὸν ἐὰν οἱ λαοὶ ἀποκρίνωνται διὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ

τῆς διαφθορᾶς. Καταδικάσατε τὸν πελάτην μου διότι ἔχετε τὸ δικαίωμα· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ κατηγορῶ ὑμᾶς διότι ἔχω τὸ καθῆκον».

Αἱ λέξεις αὗται παρήγαγον εἰς πάντας ζωηροτάτην αἴσθησιν. Ὁ ἴδιος Γκοδὼ ἐφάνη συγκινηθείς, ὡς ὑπὸ ἀπροσδοκήτου ἀποκαλύψεως, τῆς ὁποίας μακρὰν τοῦ νὰ ἐννοήσῃ τὴν μεγίστην σημασίαν, ἠσθάνετο ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀρετὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ ὡραίαν.

Τῇ ἀληθείᾳ τίθεται ὁ Ἐσταυρωμένος ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ σχολείου· κηρύττει μὲν ὁ δικαστὴς ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἴσος πρὸς πάντας, διδάσκει δὲ ὁ διδάσκαλος ὅτι νόμος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός! Ἀρ' οὖ δὲ οὕτω πανταχόθεν ἐξεδιώχθη ὁ Θεὸς ἔρχονται κατόπιν νὰ ἐπιδεικνύωσι τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν Ἐσταυρωμένον, τὸν νόμον, τὴν δικαιοσύνην! Τὸ γεγονὸς τοῦτο μᾶς ὑπενθυμίζει ἀκριβῶς τὸν κακοῦργον ἐκεῖνον ὅστις ἀφ' οὗ ἤκουσε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην του, εἶπε:

— Τώρα τὸ δικαστήριον ἂς δικάσῃ τὸν πρῶτον συνένοχόν μου.

— Καὶ ποῖος εἶναι οὗτος;

— Ἡ κοινωνία, ἥτις μὲ κατέστρεψε μὲ τὰς νέας θεωρίας της καὶ **τὰ ἄνευ θεοῦ σχολεῖα της.**

Η "ΑΡΜΟΝΙΑ,, ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Τακτικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ.

Τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 τῆς «**Ἁρμονίας**» δημοσιευθὲν ἄρθρον περὶ τῆς **Σμύρνης καὶ τῶν Καθολικῶν της ἱδρυμάτων** κατενθουσίασε τοὺς ἀξιοτίμους ἐν Σμύρνῃ συμπολίτας ἡμῶν. Οἱ πολυπληθεῖς ὡς ἐκ τούτου συνδρομηταὶ τῆς «**Ἁρμονίας**» μὲ ἐπεφόρτισαν ὅπως ἐν ὀνόματι αὐτῶν ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὴν δραστηρίαν καὶ ἀκάματον Διεύθυνσιν αὐτῆς, ἅμα δὲ καὶ εὐχηθῶ εἰς τὴν φίλην ταύτην ἐφημερίδα, βίον μακροχρόνιον καὶ ἐπιτυχίας ὁσημέραι μεγαλειτέρας. Διὰ τῆς πορείας ἣν ἐχάραξεν, ἡ «**Ἁρμονία**», βαδίζει ἀσφαλῶς τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ἡμέρα νὰ καταλάβῃ ὑψηλήν τινα καὶ ἐπίτιμον θέσιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν καθολικῶν ἐφημερίδων.

Ὑπὲρ τῆς εὐημερίας λοιπὸν τῆς «**Ἁρμονίας**» εὐχόμενος παρακαλῶ ἅπαντας τοὺς φίλους ἀναγνώστας ὅπως ἑνωθῶσιν ἐν ὁμοφώνῳ ὑπὲρ αὐτῆς ἐνεργείᾳ, ἐπισπεύδοντες οὕτω τὴν ποθητὴν ταύτην ἡμέραν.

* *
*

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 18 τρ. μ. ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ἐτελέσθη εὐχαριστήριος δοξολογία ἐν τῷ ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν αἰδ. πατέρων Φραγκισκανῶν διευθυνομένῳ ναῷ τῆς Παναγίας. Ἡ Α. Πανιερότης Α. Τιμόνης ἐλειτούργησεν ἱεραρχικῶς διακονοῦντος αὐτῷ πλῆθος ἱερέων ἐξ ἀμφοτέρου τοῦ κλήρου.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρῆν ὁ ἀξιότιμος κ. Δέ Γιάγκος γενικὸς πρόξενος τῆς Αὐστρίας περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ προξενείου, οἱ κυβερνῆται καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ὁρμούντων αὐστριακῶν πολεμικῶν σκαφῶν, καὶ ἄπειρον πλῆθος πιστῶν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἑορτάσθη εἰς Μορτάκια ἡ ἑορτὴ τοῦ πάτρωνος τῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας Ἁγίου Ῥόκκου. Ὁ Αἰδεσιμώτατος πατὴρ Πουλέν, προεστὼς τῶν Λαζαριστῶν ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν, παρισταμένου τοῦ Ἐπισκόπου Πατάρας Παν. Καναβοῦ.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν ἑσπερινῶν ἔλαβε χώραν ὡραία περιφορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἑκατοντάδες πιστῶν ἔψαλλον μιᾷ φωνῇ καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸν ὕμνον τοῦ Ἁγίου Ῥόκκου ἑλληνιστί.

* *
*

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου «Ἁγίου Γεωργίου» ἐν Ἀθήναις, πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἡμετέραν πόλιν, προτιθέμενος νὰ ἀνοίξῃ κατάλογον δι' ἐκείνους τῶν Σμυρναίων ὅσοι ἤθελον ἀποφασίσῃ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ὡραίαν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος ἵνα παρευρεθῶσι κατὰ τοὺς προσεχεῖς μεγαλοπρεπεῖς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ὅπως εὐκολύνῃ δὲ τὸ ταξείδιον, λέγουσιν ὅτι σκοπεύει νὰ ἐνοικιάσῃ ἓν τῶν ὡραιοτέρων ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας **Χ' Δαοὺτ Φαρκούχ.**

* *
*

Ἀπό τινων ἡμερῶν διαδοχικῶς ἐπεσκέφθησαν τὸν ἡμέτερον λιμένα ὅλα σχεδὸν τὰ πλοῖα τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ διαμένοντος Ἀγγλικοῦ στόλου. Ὡς ἐκ τούτου οὐκ ὀλίγη ἦν ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμῶν κίνησις.

Σμυρναῖος.

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Ὁ Ἅγιος Πολύκαρπος, μαθητὴς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, φίλος ἐπιστήθιος τοῦ ἐξ Ἀντιοχείας ἁγ. Ἰγνατίου, διδάσκαλος τοῦ ἁγ. Εἰρηναίου καὶ ἐπίσκοπος Σμύρνης, μετέβη εἰς Ῥώμην ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ δεκάτου μετὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον Πάπα Ῥώμης ἁγ. Ἀνικήτου, ὅπως μετ' αὐτοῦ συνεννοηθῇ περὶ ἐκκλησιαστικῶν τινων ζητημάτων, ἰδίως περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν τέλεσιν τοῦ Πάσχα. Πρὸς ἀκριβῆ ἀντίληψιν τοῦ προκειμένου δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ὡς λέγει ὁ Bergier, ὅτι παρὰ τοῖς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ χριστιανοῖς πρὸ πάντων δὲ παρὰ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ καὶ ταῖς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμέναις Ἐκκλησίαις, ἐπεκράτησεν ἔθιμον πρὸς ἀπομίμησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ τρώγωσι τὸν πασχαλινὸν ἀμνὸν τὴν ἑσπέραν τῆς δεκάτης τετάρτης ἡμέρας τῆς Σελήνης τοῦ Μαρτίου, ἀκριβῶς ὡς συνεθίζουσιν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀποκαλοῦντες, ὡς αὐτοί, τὴν ἑστίασιν ταύτην *Πάσχα*. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁσάκις ἀναφέρεται, ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ χριστιανοὶ ἐτέλουν τὸ Πάσχα κατὰ τὴν 14ην ἡμέραν τῆς Σελήνης τοῦ Μαρτίου, τοῦτο δὲν σημαίνει ποσῶς, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑώρταζον καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι ἤσθιον τὸν πασχαλινὸν ἀμνόν. Ὁ λόγιος μοναχὸς Δανιὴλ ἐξηκρίβωσεν ἐν ἔτει 1724 τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν περισπουδάστῳ πραγματείᾳ.

Ἡ Ῥώμη καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκκλησίαι ἐβράδυνον τὴν ἑστίασιν τοῦ πασχαλινοῦ ἀμνοῦ μέχρι τῆς νυκτὸς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου διὰ νὰ τὴν συνταυτίσωσι μετὰ τῆς ἐπισημότητος τοῦ Πάσχα. Τοῦτο ὑπαινίσσεται ἡ Ἐκκλησία ᾄδουσα κατὰ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ πασχαλινοῦ κηροῦ. «Κατὰ » τὴν νύκτα ταύτην θῦμα προσηνέχθη ὁ » πραγματικὸς ἀμνός, διὰ τοῦ αἵματος τοῦ » ὁποίου ἐξηγιάσθησαν τῶν πιστῶν αἱ οἰ- » κίαι». Πράγματι δὲ ὁ ἀληθὴς ἀμνὸς τῶν χριστιανῶν εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καθότι ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ Α'. πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ (κεφ. 5 ἐδ. 7-8). «Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύ- » μην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε » ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ἐτύθη » Χριστός». Ὅσον ἀφορᾷ αὐτὴν τὴν τέλεσιν τῆς Ἀναστάσεως, αἱ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐκκλησίαι, ἐτέλουν αὐτὴν τακτικώτατα τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν 14ην τῆς Σελήνης τοῦ Μαρτίου ἀδιακρίτως οἱαδήποτε συνέπιπτε ἡμέρα, Κυριακὴ ἢ μή. Ἐνῷ παρὰ ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις αὐτὴ ἡ μεγάλη ἐπισημότης εἶχεν ὁρισθῇ ἀμετακινήτως τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν 14ην ἡμέραν τῆς Σελήνης τοῦ Μαρτίου.

Μετὰ ἐπισταμένην ἐξακρίβωσιν τῶν δύο τούτων παραλλασσόντων ἐθίμων ὁμοφώνως παρεδέχθησαν, νὰ μὴ διαρρήξωσι τὰς φιλικάς των σχέσεις χάριν αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἑκάστη Ἐκκλησία νὰ τηρήσῃ τὸ ἔθιμόν της. Μετὰ τὴν διακανόνισιν τοῦ ζητήματος συμμετέσχον ἀμφότεροι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων συνιερουργήσαντες ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ. (Riv. Hist. Eccl. T. 1, σελ. 135).

Συνοψίζομεν ἐν ὀλίγοις τὰ ὑπὸ τοῦ Εὐσεβίου ἀναφερόμενα σχετικῶς πρὸς τὸ ἔθιμον. Μολονότι αὐτὴ ἡ παραλλαγὴ τοῦ ἐθίμου δὲν ἔθιγε τὰς βάσεις τῆς θρησκείας, οὐχ' ἧττον συνεπήγετο ἄτοπά τινα. Παρῆγε δυσάρεστον ἅμα καὶ γελοίαν ἐντύπωσιν τὸ θέαμα ὅπερ παρεῖχον δύο γειτνιάζουσαι Ἐκκλησίαι διαφόρων τυπικῶν, ὁσάκις ἡ μὲν ἐτέλει χαρμοσύνους ἱεροτελεστίας καθ' ὃν χρόνον ἡ ἑτέρα ἐν νηστείαις καὶ προσευχαῖς περιεβάλλετο εἰσέτι θρησκευτικὸν πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Σωτῆρος. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ παρὰ τῶν ἀπίστων ὡς ἀντικείμενον σκανδάλου

καὶ ἔμβλημα σχίσματος μεταξὺ τῶν δύο τούτων Ἐκκλησιῶν. Ἐθεωρεῖτο εὔλογον, ὅτι ἑορτὴ τοσοῦτον ἐπίσημος, ἀφ' ἧς ἐξηρτῶντο πᾶσαι αἱ ἄλλαι κινηταὶ ἑορταί, ἔδει νὰ τελεῖται κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. (Εὐσέβιος Βίος Κωνσταντίνου βιβλ. Γ'. κεφ. 18).

Περὶ τὸ 194 Μ. Χ. ἠγέρθη ἐκ νέου διαφωνία ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος. Ὁ Πάπας Βίκτωρ πληροφορηθεὶς παρὰ τοῦ ἅγ. Πολυκάρπου τὴν ἔν τινι συνόδῳ ληφθεῖσαν ἀπόφασίν του, νὰ τελῇ δηλαδὴ τὸ Πάσχα τὴν 14ην ἡμέραν τῆς Σελήνης τοῦ Μαρτίου, προσεπάθησε νὰ τὸν μεταπείσῃ ἀπὸ τῆς πραγματώσεως τῆς ἀποφάσεώς του. (Εὐσέβιος Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Ε'. κεφ. 23 καὶ 24). Πλὴν ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, ἐπίσκοπος τῆς Λυών, ἔγραψε τότε πρὸς τὸν Πάπαν Βίκτωρα ὑπομνήσκων εἰς αὐτὸν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἁγ. Ἀνικήτου καὶ Πολυκάρπου συζήτησιν παρακαλῶν συνάμα αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως ἡ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἐκκλησία ἐξακολουθήσῃ νὰ τηρῇ τὸ ἀρχαῖον της ἔθιμον. (Le Cl. Hist· Eccl. an. 194 et 196).

Κατόπιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται σαφέστατα, ὅτι οἱ ἱστοριογράφοι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδίως ὁ πολυμαθὴς Εὐσέβιος, παραδέχονται ὁμοφώνως τὴν εἰς Ῥώμην μετάβασιν τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ὅπως συμβουλευθῇ τὸν Πάπαν ἅγιον Ἀνίκητον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς τελέσεως τοῦ Πάσχα.

Πολύκαρπος Βεντούρας.

Ο ΕΞΩ ΚΟΣΜΟΣ

Οἱ εἰς Λούρδην προσκυνηταί.

Ἕκαστον ἔτος, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἀναχωρεῖ ἐκ Παρισίων μέγας ἀριθμὸς προσκυνητῶν κατευθυνόμενος εἰς τὸ προσκυνητήριον τῆς Λούρδης. Οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δέκα ἔκτακτοι ἁμαξοστοιχίαι ὡδήγησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο περὶ τὰς 16 χιλιάδας προσκυνητῶν.

Ἡ ἐφημερὶς Croix ἀναγγέλλει νῦν ὄχι μόνον τὴν αἰσίαν ἄφιξιν ἁπασῶν τῶν ἁμαξοστοιχιῶν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος θαυμάτων τελεσθέντων ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἐπὶ ἀνθρώπων οὓς ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη εἶχεν ἐγκαταλείψῃ.

Οἱ ἐν Μαδαγασκάρῃ ἀσθενεῖς.

Ὁμοῦ μὲ τὰς νίκας τῶν Γάλλων, αἱ διάφοροι Γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ δὲν εἶναι καὶ λίαν εὐάρεστος. Ἡ ἐφημερὶς Autorité βεβαιοῖ ὅτι οἱ ἀσθενεῖς πάσχοντες ἐκ πυρετοῦ ἀνέρχονται εἰς τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας. Τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀσθενῶν καταλέγεται μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων.

Ἡ ἐν Λονδίνῳ συνωμοσία τῶν ἀναρχικῶν.

Περὶ τῆς ἀναρχικῆς σκευωρίας τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἀνήγγειλεν ὁ τηλέγραφος ὅτι ἀνεκάλυψεν ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου, ἔχομεν τὰς ἑπομένας λεπτομερείας.

«Σκοπὸς τῆς συνωμοσίας ἦτο νὰ ἀνατινάξωσιν εἰς τὸν ἀέρα τὸ ἀνάκτορον τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐν ᾧ συγχρόνως νὰ καταστρέφηται ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Λόρδων.

«Πρὸ τινων ἑβδομάδων ἐν τῶν πρώτων τυπογραφείων τοῦ Λονδίνου τὸ Fiction Presse, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν ἐμπόρου τινός, ὅστις παρουσίασεν ἰδιότροπόν τινα Ἱσπανὸν ζητήσαντα παρὰ τοῦ διευθυντοῦ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκτύπωσιν ἐφημερίδος τινὸς εἰς γλῶσσαν Ἀραβικήν. Ἀριθμοί τινες εἶχον ἤδη ἐκτυπωθῇ, τὰ ἀντίτυπα τακτικῶς ἀπεστέλλοντο, καὶ οἱ ἐργάται ἐξετέλουν τὸ ἑαυτῶν καθῆκον μὴ ὑποπτευόμενοι οὔτε αὐτοὶ οὔτε ὁ κύριος των οὐδὲν περὶ τῶν στοιχειοθετουμένων.

«Δὲν ὑπῆρξε τῳόντι μικρὰ ἡ ἔκπληξίς των ὁπότε ἐδέχθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, μαθόντες παρ' αὐτῶν ὅτι ἡ ἐφημερὶς δὲν ἦτο ἕτερον εἰμὴ ἀναρχικὸς λίβελλος σκοπῶν νὰ καταστρέψῃ διὰ δυναμίτιδος ἀμφοτέρας τὰς Βουλάς.

«Βεβαιοῦται ὅτι τακτικῶς ἀπεστέλλετο εἰς τοὺς συνδρομητάς του. Ἐπίσης δὲ διαδίδεται ὅτι πολλὰ ἄτομα ταξειδεύουσι σκοποῦντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τούτων. Ἐν τούτοις αἱ ἐφημερίδες εἰσέτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψωσι διατί ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἐγράφετο εἰς γλῶσσαν ἀραβικήν».

Τσάρος καὶ Φραγκίσκος Ἰωσήφ.

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Πετερχὼφ ὁ Τσάρος παρέθετο γεῦμα ἐπίσημον πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του.

Ὁ ἀρχιστράτηγος *Wolseley*.

Ἐπὶ τῷ διορισμῷ ὡς ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ τοῦ στρατηγοῦ Wolseley, στρατηγοῦ νεαροῦ, πλήρους δράσεως, ἀποκτήσαντος τὰς χρυσᾶς αὐτοῦ ἐπωμίδας πολεμῶν ἐν Ἀφρικῇ, αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης διαβλέπουσιν ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ φόβους περὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, μάλιστα κατόπιν τῆς τελευταίας τροπῆς τοῦ ζητήματος περὶ ἐκκενώσεως τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ ὑγεία τοῦ Μ. Δουκὸς Τσάρεβιτς.

Ὁ μέγας δοὺξ καὶ Τσάρεβιτς τῆς Ρωσσίας Γεώργιος, εὑρίσκεται νῦν ἐν Δανιμαρκίᾳ, ἀλλ' οἱ ἰατροὶ προτρέπουσιν αὐτὸν νὰ μὴ διαμείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ μακρόν. Κατὰ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις ἐν τῇ Αὐλῇ τῆς Ρωσσίας ὁ μέγας δοὺξ Γεώργιος θὰ μεταβῇ τὸν χειμῶνα εἰς Αἴγυπτον καὶ μετὰ μακρὰν διαμονὴν ἐν Καίρῳ θὰ ἐκδράμῃ εἰς Ἄνω Αἴγυπτον.

Κινέζοι καὶ Εὐρωπαῖοι.

Ἀνηγγέλθη ἐκ Χὸγκ-Κὸγκ εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου, ὅτι οἱ Κινέζοι στρατιῶται ἀπογυμνοῦσι τοὺς ξένους ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καντῶνος, πεπεισμένοι ὅτι πρέπει νὰ ἐξαφανίσωσιν αὐτούς, ὡς αἰτίους ὅλων τῶν συμφορῶν τῆς Σινικῆς. Κηρύγματα ἐξεγερτικὰ ἐτοιχοκολλήθησαν ἐκ νέου ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς Καντῶνος.

Τιμὴ εἰς ἐνδόξους γέροντας.

Ἰρλανδὸς πλούσιος, κατοικῶν ἐν Μπούφαλο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καλούμενος δὲ Μὰκ Βρίδ, συνέλαβε τὴν πρωτότυπον ἰδέαν νὰ ἀποστείλῃ δῶρον εἰς τρεῖς τῶν ἐνδοξοτέρων γερόντων τῆς Εὐρώπης, οἵτινες εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν του ὁ πάπας Λέων ΙΓ', ὁ Γουλιέλμος Γλάδστων καὶ ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ. Τὸ δῶρον ἀποτελεῖται ἐκ πολυτελοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς ἀντιτύπου τῆς διακηρύξεως τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας. Τὸ κείμενον τῶν τριῶν βιβλίων ἐξετυπώθη ἐπὶ μετάξης λευκῆς καὶ περικοσμεῖται ὑπὸ καλλιτεχνημάτων διαφόρων χρωμάτων.

Η "ΑΡΜΟΝΙΑ,, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἡ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τελεσθεῖσα δοξολογία.

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 18 π. μ. ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ Καθολικῷ ναῷ ὑπὸ τοῦ αἰδ. ἐφημερίου Πειραιῶς κ. Ι. Παλαιολόγου ἡ συνήθης δοξολογία. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς θείας λειτουργίας ἐψάλησαν ὡραῖα μελῳδικώτατα μουσικὰ τεμάχια, ἀνακρούοντος τὸ ὄργανον τοῦ διαπρεποῦς καὶ γνωστοτάτου παρ' ἡμῖν καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς κ. Ν. Ἀραμπιάνου. Πρὸς τὸ τέλος δὲ τῆς θείας λειτουργίας ἐψάλη τὸ Te Deum μετὰ τῆς εὐκτηρίου ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος δεήσεως.

Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην παρῆν ὁ κ. πρέσβυς τῆς Αὐστρίας βαρῶνος Κόσζεκ μετὰ τῆς ἀξιοτίμου αὐτοῦ κυρίας καὶ θυγατρός, ὁ ἐν Πειραιεῖ πρόξενος τῆς Αὐστρίας μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου καὶ πολλοὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ αὐστριακῶν ὑπηκόων.

Μετὰ ταῦτα οἱ παριστάμενοι μετέβησαν ἐν τῇ παρακειμένῃ αἰθούσῃ ἔνθα ὁ αἰδ. ἐφημέριος κ. Ι. Παλαιολόγος ἔφερε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, εἰς ἣν ἀνταπήντησεν ὁ κ. Κόσζεκ πιὼν εἰς ὑγείαν τοῦ ἐν Ἑλλάδι καθολικοῦ κλήρου.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Λεόντειον Λύκειον.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ πρὸς κατάταξιν μαθητῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα Λεοντείῳ Λυκείῳ ἄρχονται ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας. Τὸ Λύκειον τοῦτο ἄριστα ἀπὸ ἓξ ἤδη ἐτῶν λειτουργοῦν, εἰσέρχεται εὐοιώνως εἰς τὸ ἕβδομον ἔτος μὲ πλείστας ὅσας μεταρρυθμίσεις. Ὡς καθηγηταὶ προσελήφθησαν οἱ ἄριστοι τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων δημοσιεύο-

μεν προσεχῶς, μεγίστης πρὸς τοῦτο καταβληθείσης φροντίδος ὑπὸ τῶν διευθυνόντων αὐτό. Τὸ Λύκειον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ περιέχῃ καὶ δευτέραν Γυμνασιακὴν τάξιν.

Ὧραι ἐγγραφῶν ὡρίσθησαν, τὴν μὲν πρωΐαν ἀπὸ τῆς 10—12, τὴν δὲ ἑσπέραν ἀπὸ τῆς 3—5.

Ὁ Αἰδ. Κανονικὸς κ. Φρ. Δι Μέντος.

«Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ ἐγκρίτῳ συναδέλφῳ «Ἐλπίδι» Ζακύνθου:

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας διατρίβει ἐνταῦθα ἀφικόμενος ἐκ Κερκύρας, ὁ διαπρεπὴς ποιητὴς καὶ λόγιος κ. Φραγκίσκος Δι Μέντος ἱερεὺς τῶν Δυτικῶν. Ὁ κ. Δι Μέντος ἀφίκετο ἐνταῦθα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου τῶν Καθολικῶν Κερκύρας Εὐαγγελιστοῦ Μπόνη, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἀπό τινος καὶ πάλιν ἡ ἐνταῦθα τῶν Καθολικῶν ἐκκλησία. Σκοπὸς τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου τοῦ ὁποίου ἦναι γνωστὰ παρ' ἡμῖν τὰ αἰσθήματα ἅτινα διὰ τὴν Ζάκυνθον τρέφει, εἶναι νὰ μάθῃ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς ἐνταῦθα καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τῶν ναῶν Santa Maria καὶ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ μεγάρου. Ἡ ἰσχυρὰ θέλησις τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἡ ἱκανότης καὶ δραστηριότης τοῦ κ. Δι Μέντου, παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ταχέως θ' ἀνοικοδομηθῶσι μνημεῖα ἑκατοντάδων ἐτῶν, ἰδίως δὲ ἡ ἱστορικὴ ἐκκλησία Santa Maria.

Dr Joseph Zahn.

Αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ δύο ἤδη ἑβδομάδων φιλοξενοῦσι τὸν αἰδ. Dr Joseph Zahn, εὐπαίδευτον ἱερέα καὶ γνώστην τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

Ὁ αἰδ. πατὴρ Zahn λίαν εὐγενῶς προσεφέρθη ὅπως χάριν τῶν ἐν Ἀθήναις Γερμανῶν Καθολικῶν ποιήσηται ἐπί τινας Κυριακὰς θρησκευτικὰς ὁμιλίας ἐν τῷ ἐνταῦθα Καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Διονυσίου.

Ὡς ὥρα δὲ τῆς διδασκαλίας ὡρίσθη ἡ 9 π. μ. τῆς Κυριακῆς.

Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Φωτογραφείου Ν. Μπίρκου.

Τὸ ἄριστα λειτουργοῦν, τὸ καλλιτεχνικώτατον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου φωτογραφεῖον τοῦ κ. Ν. Μπίρκου τοῦ ὁποίου τὴν καλλιτεχνίαν πολλάκις ἡ «*Ἁρμονία*» διεφήμισεν ἐν ταῖς ἀγγελίαις της, ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ὡς ἐκ τοῦ τόπου ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤρξατο τὸ πῦρ, εἰκάζεται ὅτι χεὶρ ζηλότυπος ἔθηκεν αὐτό. Τὰ κατὰ τὴν πυρκαϊὰν ταύτην λεπτομερῶς ἀνέγραψαν αἱ καθημεριναὶ συνάδελφοι, ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπεκτεινόμεθα ἐπὶ μακρόν.

Ἐν τούτοις ἐκπέμπομεν αὐθόρμητον εὐχὴν ὅπως ἀνιδρυθῇ ὅσον τάχιστα τὸ ἄριστον τοῦτο κατάστημα, ἵνα μὴ στερηθῶσιν αἱ Ἀθῆναι τοιούτου καλλιτεχνικοῦ φωτογραφείου.

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Ὁ ἐν Μονάχῳ διατρίβων Ἕλλην καλλιτέχνης κ. Ἰάκωβος Γκίζης ἐγνώρισε τῇ Γεν. Γραμματείᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ὅτι προθύμως ἀναδέχεται τὴν σχεδίασιν τοῦ διπλώματος, ὅπερ θὰ δοθῇ εἰς τοὺς νικητάς.

Συνεπείᾳ αἰτήσεως τῆς ἐπὶ ἀνακαινίσει τοῦ Σταδίου εἰδικῆς ἐπιτροπείας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρήγγειλε τὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν τῆς πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐδωλίων τοῦ Σταδίου χρησίμου ξυλείας, χαρακτηρίσας τὸ Στάδιον ὡς ἵδρυμα ἐθνικόν.

Εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Σταδίου, τὰς πρὸς τὸν πευκῶνα ἐνεργουμένας, ἀνεκαλύφθη τεῦχος ἀναλήμματος ἐκ πειραϊκῶν λίθων ὀγκωδῶν· ἐξ αὐτοῦ δείκνυται ὅτι τὸ Στάδιον ὑπῆρξε κατὰ τὸ πλεῖστον κατασκευαστόν. Ἐπί τινων ἐκ τῶν λίθων τούτων εὑρέθησαν διὰ χρώματος ζωηροῦ ἐρυθροῦ γεγραμμένα τὰ στοιχεῖα Φ καὶ Ι, ἅτινα ἄγνωστον τί σημαίνουσι.

Τὰ Τήνια.

Μεγαλοπρεπῶς διεξήχθησαν ἐν Τήνῳ οἱ ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῆς 15 Αὐγούστου διοργανωθέντες ἀγῶνες. Κατ' αὐτοὺς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ καὶ πλήθους ἐκλεκτοῦ συρρεύσαντος ἀπανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς, ἀνεδείχθησαν νικηταί:

Εἰς τὸ ἅλμα ἁπλοῦν οἱ κ. κ. 1) Σκαλτσογιάννης τοῦ Ἐθνικοῦ γυμναστικοῦ συλλόγου, 2) Ἀθανασίου, τοῦ Παναχαϊκοῦ Πατρῶν.

Εἰς ἅλμα τριπλοῦν ἦλθον νικηταὶ 1) Γεώρ. Τσίτσας καὶ Τουφερῆς τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ συλλόγου.

Εἰς τὴν ἀναρρίχησιν οἱ 1) Βρουνάκης 2) Βάρφης τοῦ Ἐθνικοῦ.

Εἰς τὴν πάλην οἱ ἀδελφοὶ Τσίτσα τοῦ Πανελληνίου.

Εἰς τὴν ἄρσιν βαρῶν διὰ τῶν δύο χειρῶν οἱ 1) Βερσῆς τοῦ Ἐθνικοῦ, 2) Δουβάνας τοῦ Γυμναστικοῦ Πατρῶν, 3) Οἰκονόμου τοῦ Ἐθνικοῦ.

Εἰς τὴν ἄρσιν βάρους διὰ τῆς μιᾶς χειρός, 1) Βερσῆς, 2) Νικολόπουλος, ἀμφότεροι τοῦ Ἐθνικοῦ. Εἰς τὸν δρόμον ταχύτητος, 1) Μουράτης τοῦ Ὀρφέως Σμύρνης, 2) Μάσσων τοῦ Πανελληνίου.

Νικ. Δελένδας.

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς εἴδομεν τὸν διορισμὸν ὡς καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐνταῦθα Α'. Γυμνασίῳ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ν. Δελένδα. Ὁ εἰρημένος καθηγητὴς ἀφ' οὗ εὐδοκίμως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐδίδαξεν τὴν Γαλλικὴν εἰς πλεῖστα τοῦ Κράτους γυμνάσια εἶχε παυθῇ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη. Ἡ παροῦσα ὅμως κυβέρνησις κατιδοῦσα τὸ προσγενηθὲν εἰς τοὺς νέους ἀδίκημα, ἔσπευσε νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτὸ ἐπαναφέρουσα τὸν δόκιμον καθηγητὴν εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ.

Τὰ εἰλικρινέστερα ἡμῶν συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Ν. Δελένδαν.

Ι. Δαμουλίανος.

Ἕτερον ἐπίσης διαπρεπὴ καθηγητὴν τὸν ἀξιότιμον κ. Δαμουλίανον εἴδομεν μετὰ χαρᾶς διοριζόμενον ἐν τῷ ἐνταῦθα Πρακτικῷ Λυκείῳ, ἄνδρα διακρινόμενον ἐπὶ παιδείᾳ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν. Τυγχάνει ἄξιος ἐπαίνων ὁ κ. ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργός, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἐπὶ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως τελεσθὲν ἀδίκημα. Ἐξ ἰδίας πείρας τιμῶντες τὸν ἄνδρα, ἐκφράζομεν αὐτῷ θερμότατα συγχαρητήρια.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἡμῶν ἀνταποκριτὴν Σμύρνης, ἣν εὐχαρίστως καταχωρίζομεν:

«Φίλτατε **Σμυρναῖε**

Ἡ πλήρης συνέσεως **ἀνοικτὴ ὑμῶν ἐπιστολή,** ἡ εἰς ἀπάντησιν ἄρθρου τινος τοῦ «*Ἱεροῦ Συνδέσμου*» διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὑμεῖς καὶ ἡ ἀξιότιμος ἐφημερίς ἧς εἶσθε ὁ ἀνταποκριτὴς μεγάλως προσεβάλλετο, ἡ ἐπιστολὴ ὑμῶν, λέγω, αὕτη, μοὶ ἐνεποίησε μεγίστην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν. Τὸ γλυκὺ καὶ ἐπίκαιρον ὕφος ὡς καὶ τὸ ἀκαταμάχητον τῶν ἐπιχειρημάτων τὸ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης μεγίστην προσπορίζει τιμὴν ὑμῖν τε καὶ τῇ ἀξιοτίμῳ «**Ἁρμονίᾳ**». Ἐὰν οἱ ἀντιφρονοῦντες ὑμῖν νομίζωσιν ἑαυτοὺς νικητάς, ἐνθαρρυνόμενοι ὑπὸ τοῦ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀβρότητας ὑμετέρου σεβασμοῦ, ὅστις τοσοῦτον μέγας καὶ ἰσχυρὸς τυγχάνει παρ' ὑμῖν, ὥστε νὰ ἀντιτάξητε αὐτοῖς γενναίαν καὶ σώφρονα σιωπήν, ἀπατῶνται οἰκτρῶς. Οἱ πολυπληθεῖς καὶ ἀξιότιμοι τῆς «**Ἁρμονίας**» συνδρομηταὶ φρονοῦσι τοὐναντίον.

Εἴθε, φίλτατε **Σμυρναῖε,** πάντες οἱ περὶ τὴν δημοσιογραφίαν ἀσχολούμενοι τῆς ἀληθείας προασπισταί, νὰ μιμηθῶσι τὴν ἔμφρονα ὑμῶν διαγωγὴν ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ θάρρος τῆς «**Ἁρμονίας**».

Ἐπωφελούμενος τῆς περιστάσεως ταύτης παρακαλῶ ἵνα δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ.

Ὑμέτερος

Η. Η.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀνταποκριτὴς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος γράφων περὶ τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας τῶν λουτρῶν τοῦ Λὶζ-Λὲ-Μπαὶν παρατηρεῖ περὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τὰ ἀκόλουθα.

«Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος περιφέρεται εἰσέτι ἀνὰ τὴν πόλιν μόνος ἄνευ οὐδενὸς συνοδοῦ ἢ μόνον τοῦ ὡραίου του *μπουλντόγκ*. Ἡ Μεγαλειότης του ἀγαπᾷ πολὺ τὰ ζῷα κατὰ συνέπειαν ὅλα τὰ εὔμορφα τοῦ τόπου τὸν προσελκύουν. Ἕνα μικρὸ μοῦπς τὸ ἔχουν ντυμένο χάριν τοῦ Βασιλέως, μὲ ἑλληνικὰ χρώματα!

Δύο εὔμορφα *λεβρὲτ* μιᾶς ἀγγλίδος λαΐδης, ἓν ἄλλο μιᾶς δεσποινίδος καὶ τὸ μπουλντὸκ τοῦ Βασιλέως ἀπαρτίζουν τὸ ἀϊλάϊρ τῶν λουτρῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸν Βασιλέα περιποιοῦνται μεγάλως ὅλοι ὅσοι τὸν γνωρίζουν. Τὴν Τετάρτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐδόθη εἰς τιμήν του ἡμερὶς ὑπὸ τῆς Λαΐδης Δυνεράϊλ. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐφαίνετο πληρέστατα εὐχαριστημένος ἐκ τῆς περιποιήσεως, ἐξηκολούθει δὲ χαριτολογῶν μὲ τὸ θέλγον ὕφος του μέχρι τῆς ἑσπέρας. Τὴν ἄλλην δὲ ἡμέραν ἦτο πάλιν προσκεκλημένος εἰς γεῦμα παρὰ τῇ Λαΐδῃ-Φεο-Στὰρτ εἰς τὴν «Ἔπαυλιν τῶν ἀνθέων».

* *
*

Τί σχέσιν ἠμπορεῖ νὰ ἔχουν αἱ πλύντριαι καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος. Τὸ πρᾶγμα μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ Γάλλος ποιητὴς Φραγκίσκος Κοππέ, δημοσιεύων ἐντυπώσεις ἐκ τῆς εἰς Αἴξ-Λε-Μπαὶν διαμονῆς του. Ἰδοὺ τί μεταξὺ ἄλλων γράφει:

«Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Γεωργίου Α'*, ἥτις φέρει ἀπὸ τοῦ Σπλενδὶδ-Ὀτὲλ εἰς τὸ κατάστημα τῶν λουτρῶν, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς διέρχεται καθ' ἑκάστην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θερμολουτρικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὑπάρχει μεγάλη λιθίνη λεκάνη ἐντὸς τῆς ὁποίας αἱ οἰκοκυραὶ τοῦ προαστείου πλύνουν. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ Αἴξ ἐσκέφθη, ὅτι αἱ φλύαροι πλύντριαι, τὰ δέματα τῶν πλυμένων ρούχων, τὰ παιδία των, τὰ ὁποῖα τσαλαβουτοῦν μέσα εἰς τὸ σαπωνῶδες ρυάκιον παρουσιάζουν θέαμα ἀνάξιον δρόμου φέροντος ὄνομα βασιλικόν, συνέλαβε δὲ τὴν ἀδεξίαν ἰδέαν ν' ἀποκρύψῃ τὸ πλυντήριον μὲ μεγάλην λευκοσιδηρᾶν πλάκα, στρογγύλου σχήματος καὶ βαμμένην μὲ καστανοῦν χρῶμα.

Ἀλλ' ἅμα ἔφθασεν ὁ βασιλεὺς ἐπαραξενεύθη διὰ τὸν *καλλωπισμὸν* αὐτὸν τοῦ δρόμου του. Ἐγνώσθη δ' ὅτι ἀντὶ νὰ δυσαρεστῆται διὰ τὸ λαϊκὸν τοῦτο θέαμα, ἀπὸ τὴν γραφικὴν αὐτὴν γωνίαν τῆς πόλεως, ἀπεναντίας ἠρέσκετο εἰς αὐτὸ καὶ ἐσταματοῦσε εὐχαρίστως διὰ νὰ συνομιλῇ μὲ τὰς πλυντρίας, νὰ χαϊδεύῃ τὰ παιδάκια καὶ νὰ τοῖς κάμῃ μικρὰ φιλοδωρήματα.

Ἡ δημαρχία ἔσπευσε νὰ διορθώσῃ τὸ σφάλμα της. Ὁ σιδηροῦς ἀσχημότοιχος ἐσηκώθη καὶ ἀπεδόθη εἰς τὸν βασιλέα τὸ πλυντήριόν του. Ἀλλὰ δὲν νομίζετε, ὅτι τὸ ἀνέκδοτον αὐτὸ καθιστᾷ ἐρασμιωτάτην τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Γεωργίου Α' καὶ καὶ ἀποκαλύπτει ἐν αὐτῷ ἄνθρωπον φιλόκαλον ἅμα καὶ ἀγαθόν;»

* *
*

Ἡ εἰς τὸν δι' ἠλεκτρισμοῦ θάνατον καταδίκη τῆς ἰταλίδος Μαρίας Βαρβιέρη, εἶναι τὸ ἀπασχολοῦν τὰς γυναῖκας τῆς Νέας Ὑόρκης ζήτημα· πολλαὶ ἐξ αὐτῶν κυκλοφοροῦσιν ἀναφορὰς πρὸς τὸν κυβερνήτην κ. Morton ἵνα τῇ ἀπονείμῃ χάριν περισυλλέξασαι ἤδη 40 χιλιάδας ὑπογραφῶν. Ἡ ἰταλὶς ἐὰν ἠλεκτροθανατωθῇ θὰ εἶναι ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ἀποτίουσα τὴν ποινὴν τοῦ ἐγκλήματός της ἀπὸ τῆς ἠλεκτρικῆς ἕδρας. Ὁ δεσμοφύλαξ τῶν φυλακῶν Sing Sing ἔνθα εὑρίσκεται ἡ κατάδικος Βαρβέρη, ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρά τινος ἐκ Kansas προσφερομένου νὰ ἠλεκτρωθανατωθῇ ἀντ' αὐτῆς, ὡς καὶ γυνή τις κάτοικος τῆς Νέας Ὑόρκης ἔκαμε τὴν ἰδίαν προσφορὰν εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς πολιτείας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ φίλοι ἀναγνῶσται θὰ κατενόησαν ὅτι ἡ εἴδησις αὕτη ἐλήφθη ἐξ *Ἀμερικανικῶν* ἐφημερίδων!!!

* *
*

Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Ἑρρῖκος ὁ Δ' ἠπείλησε τὸν δι' ἀπαγχονισμοῦ θάνατον εἰς τὸν πρῶτον ὅστις θὰ τῷ ἔδιδε τὴν εἴδησιν τοῦ θανάτου ἵππου τινὸς ὃν περιπαθῶς ἠγάπα.

Αἴφνης ἡμέραν τινὰ ἐμφανίζεται πρὸς τὸν βασιλέα αὐλικός τις ἐκ Γασκωνίας καταγόμενος ψελλίζων τὰ ἑξῆς·

— Ὁ ἵππος Σας... ἀ! ὁ ὡραῖός Σας

SILVIO PELLICO

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΜΟΥ

Ἐπήνεσα τὴν εἰλικρίνειάν του, τὸν ἐβεβαίωσα ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο εὗρεν ἐν ἐμοὶ τὸν ὁμοιόν του καὶ προσέθετον, ὅτι, ὅπως τῷ ἀποδείξω τοὺς λόγους μου, ἤμην ἕτοιμος νὰ ὑπερασπίσω τὸν χριστιανισμόν, «πεπεισμένος, ὡς ἔλεγον, ὅτι καθὼς ἐγὼ θὰ εἶμαι πρόθυμος ν' ἀκούω φιλικῶς ὅλας τὰς ἰδέας σας, οὕτω καὶ σεῖς θὰ ἔχητε τὴν γενναιότητα ν' ἀκούητε τὰς ἰδικάς μου μεθ' ἡσυχίας».

Ἡ ὑπεράσπισις αὕτη, ἣν προὐτιθέμην βαθμηδὸν νὰ φέρω, συνίστατο εἰς πιστὴν ἀνάλυσιν τῆς οὐσίας τοῦ χριστιανισμοῦ, ἤτοι εἰς λατρείαν τοῦ Θεοῦ, εἰς κατάργησιν παντὸς φανατισμοῦ, εἰς ἀδελφοποίησιν τῶν ἀνθρώπων, εἰς διαρκῆ τάσιν πρὸς τὴν ἀρετήν, εἰς ταπείνωσιν ἄνευ χαμερπείας, εἰς ὕψωσιν ἄνευ ὑπερηφανείας, εἰς τύπον Θεανθρώπου! Τί φιλοσοφικώτερον καὶ ὑψηλότερον;

Ἐπεθύμουν νὰ τῷ ἀποδείξω βραδύτερον τίνι τρόπῳ ἡ ὑπερτάτη αὕτη σοφία ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀσθενῶς διαδεδομένη μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν φώτων τοῦ ὀρθοῦ λόγου, εἶχον ἐπιζητήσει τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ δὲν ἀπεκαλύφθη αὕτη εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ τίνι τρόπῳ ὁ θεῖος Διδάσκαλος, ἐρχόμενος ἐπὶ τῆς γῆς, ἔδωκε σπουδαίαν ἀπόδειξιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ διαδόσας τὸ φῶς διὰ τῶν ἀσθενεστέρων ὑπὸ ἀνθρωπίνην ἔποψιν μέσων. Ὅ,τι οἱ μεγάλοι φιλόσοφοι οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσι, τὴν καταστροφὴν τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τὴν παγκοσμίαν κήρυξιν τῆς ἀδελφοποιήσεως, συνετελέσθη διὰ τινων ἀσήμων ἀποστόλων. Ἔκτοτε ἡ χειραφεσία τῶν δούλων κατέστη ὁσημέραι συχνοτέρα καὶ βλέπομεν ἐν τέλει ν' ἀνακύπτῃ κοινωνία πεπολιτισμένη ἄνευ δούλων, κοινωνικὴ κατάστασις τοιαύτη, ἣν οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι ἐθεώρουν ἀδύνατον.

Ἁπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, δεικνύει ὅτι ἡ νέα θρησκεία ἐφηρμόζετο πάντοτε εἰς πάντας τοὺς δυνατοὺς βαθμοὺς τοῦ πολιτισμοῦ. Ἤτο λοιπὸν ψευδές, ὅτι τοῦ πολιτισμοῦ συνεχίζοντος τὰς προόδους αὐτοῦ, τὸ εὐαγγέλιον ἔπαυσε νὰ συμφωνῇ πρὸς αὐτόν.

Ἔγραψα διὰ μικροτάτων χαρακτήρων καὶ ἐν ἐκτάσει· δὲν ἠδυνήθην ὅμως νὰ γράψω περισσότερον διότι ἐστερούμην χάρτου. Ἀνέγνωσα ἐπανειλημμένως τὴν εἰσαγωγήν μου, ἥτις μοὶ ἐφάνη κάλλιστα γεγραμμένη. Δὲν ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ φράσεις δίδουσαι ἀφορμὴν εἰς σαρκασμοὺς τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ αἱ καλοκάγαθοι φράσεις ἦσαν ἄφθονοι ἐν αὐτῇ, ἐμπνευσμέναι ὑπὸ καρδίας ἀγομένης ἤδη ἐντελῶς εἰς τὴν καλοκαγαθίαν.

Ἔπεμψα τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἀνέμενον μετ' ἀγωνίας τὴν ἀπάντησιν.

Ὁ Τρεμερέλλος ἐλθὼν μοὶ εἶπε:

— Ἐκεῖνος ὁ κύριος δὲν ἠδυνήθη νὰ σᾶς γράψῃ, σᾶς παρακαλῶ ὅμως νὰ ἐξακολουθήσητε τὰς εὐφυολογίας σας.

— Τὰς εὐφυολογίας μου; ἀνέκραξα. Δὲν θὰ σοὶ εἶπεν εὐφυολογίας· δὲν θὰ ἐννόησες καλῶς.

Ὁ Τρεμερέλλος ὑψῶν τοὺς ὤμους: — Δὲν θὰ ἐνόησα καλῶς.

— Ἀλλὰ νομίζεις πράγματι ὅτι εἶπεν εὐφυολογίας;

— Καθὼς μοὶ φαίνεται ὅτι ἀκούω αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ σημαίνῃ ἡ ὥρα εἰς τὸν Ἅγιον Μάρκον.—(Τὸ ὡρολόγιον ἐσήμαινεν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην). Ἔπια τὸν καφέ μου καὶ ἐσιώπησα.

— Ἀλλά, εἰπέ μοι· ὁ κύριος ἐκεῖνος εἶχεν ἤδη ἀναγνώσει ὁλόκληρον τὴν ἐπιστολήν μου;

— Νομίζω ναί· διότι ἐγέλα, ἐγέλα σὰν τρελλός· καί, κάμνων διὰ τῆς ἐπιστολῆς σφαῖραν, τὴν ἔρριπτεν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ὅταν τοῦ ἐσύστησα νὰ μὴ λησμονήσῃ νὰ τὴν ἐξαφανίσῃ, τὴν κατέστρεψεν ἀμέσως.

— Πολὺ καλά.

Καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸν Τρεμερέλλον τὸ κύπελον, λέγων αὐτῷ ὅτι

ἵππος . . . ἐκεῖνος ὁ λαμπρὸς ἵππος . . . οἴμοι! ὁ ἀτυχὴς ἵππος. . .

— Στοιχηματίζω ὅτι ἐψόφησε! ἀνακράζει θορυβηθεὶς καὶ ἐν προφανεῖ συγκινήσει ὁ βασιλεύς.

— Θὰ ἀπαγχονισθῆτε παρευθὺς μεγαλειότατε, ἐπειδὴ πρῶτος ἐδώκατε πρὸς Ὑμᾶς αὐτὴν τὴν εἴδησιν.

Ὁ ἀστεϊσμὸς τοῦ γελωτοποιοῦ ἔκαμε τὸν βασιλέα νὰ γελάσῃ μέχρι διαρρήξεως, καὶ κατέσβεσε τὰς φλόγας τοσαύτης ἀγάπης . . . ἱππείου!!

* *
*

Λοχίας τις, εἷς τῶν ἀστείων ἐκείνων καὶ ἐλαφροκεφάλων, οἵτινες δὲν σπανίζουσι μεταξὺ τοῦ στρατοῦ, εἶπεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν ἀνθυπασπιστὴν τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἀνθυπασπιστά, ἐὰν Σᾶς ἔλεγον ὅτι εἶσθε ὄνος, ζῶον, βλάξ . . . . τί θὰ μοὶ ἐκάμνετε;

— Θὰ ἀνεφερόμην πρὸς τὸν διοικητὴν καὶ θὰ ἐτιμωρεῖσο δι' αὐστηρᾶς εἱρκτῆς.

— Καὶ ἐὰν ἐσκεπτόμην μόνον τὰ τοιαῦτα δι' Ὑμᾶς;

— Δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ σὲ τιμωρήσω ποσῶς καθότι ἡ σκέψις εἶναι ἀόρατος καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ στρατοδικείου.

— Ἔχει πράγματι οὕτω ἡ ὑπόθεσις;

— Σοὶ τὸ βεβαιῶ ἐγὼ ὁ ἴδιος.

— Ἔχει καλῶς τότε, λοιπὸν ἐγὼ τὸ σκέπτομαι. . .!!!

* *
*

Ἀϊσλέβεν ἡ ἀρχαία σαξωνικὴ πόλις ἐν ᾗ ἐγεννήθη ὁ Λούθηρος, φαίνεται προωρισμένη νὰ ἐκλείψῃ, καταστραφεῖσα ὑπὸ σεισμῶν. Ἀπὸ τοῦ 1892, αἱ σεισμικαὶ δονήσεις διαδέχονται ἀλλήλας ἀκατάπαυστοι καὶ ὁλοὲν σφοδρότεραι. Ἤδη, ὁδοί τινες τῆς Ἀϊσλέβεν δὲν ἀριθμοῦν πλέον καμμίαν ἀβλαβῆ οἰκίαν. Ὁ ποταμὸς ὁ διασχίζων τὴν πόλιν διαρρέει διὰ σχισμάδων γενομένων ἐν τῇ κοίτῃ αὐτοῦ, καὶ αἱ ὑπόγειοι αὗται ἀπορροφήσεις τοῦ ὕδατος καθιστῶσιν ἔτι ἀκροσφαλεστέραν τὴν στερεότητα τοῦ κτιρίου. Οἱ ἐργάται ἐγκαταλείπουν τὰ ἐργοστάσια, ὧν οἱ τοῖχοι διαυλακοῦνται ὑπὸ ἀνησυχαστικωτάτων ρωγμῶν.

* *
*

Νέος τρόπος ρεπορτάζ:

Μέχρι τοῦδε ἡ *ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ γραμμὴ* διὰ τὰς ἐφημερίδας ἐθεωρεῖτο ὡς μέγα τι κατώρθωμα, πλὴν συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας ἐξ Ἀμερικῆς εἰδήσεις φαίνεται ὅτι ἡ δημοσιογραφία ἐπιφυλάττῃ ἡμῖν νέας ἐκπλήξεις.

Ἐσχάτως προκειμένου περὶ λεμβοδρομιῶν εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς Neu-York World ἐκδιδομένη ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει, κατεσκεύασεν ἀερόστατον ὅπερ ἀφ' οὗ ἀνύψωσε περὶ τὰ 400 μέτρα ἄνω τῆς πόλεως ἐκείνης ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες, συνέδεσε κατόπιν αὐτὸ διὰ τηλεγραφικῆς γραμμῆς μετὰ τοῦ γραφείου της.

Εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου ἱστάμενοι ρεπόρτερ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν διεβίβαζον λεπτομερεστάτας εἰδήσεις περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἀγώνων, ἐν ᾧ οἱ ἐκ τῆς ξηρᾶς ἱστάμενοι συντάκται τῶν ἄλλων ἐγχωρίων ἐφημερίδων, μόλις μετὰ μίαν ὥραν κατώρθωσαν νὰ ἔχωσι ἀκριβεῖς λεπτομερείας!!

Οὕτως ἡ εἰς ἄλλην πόλιν εὑρισκομένη αὕτη ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε τὰ ἀποτελέσματα ταχύτερον τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων! Καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες;!!

ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

Ποιοῦμεν γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἐξεδόθη κατ' αὐτάς, ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ τυπογραφείῳ τῆς «Ἑστίας», νέα Κατήχησις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Καθολικῶν, ὑπὸ τοῦ αἰδ. **Δὸν Ἰωάννου Μάμου,** ἣν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Ἰωσὴφ Ζαφῖνος, ἐνέκρινεν ὡς τὴν μόνην ἐπακριβῶς ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου ὡρίσθη εἰς λεπτὰ 60. Πᾶσα παραγγελία συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἁρμονίας».

παρετήρησα ὅτι ὁ καφφὲς εἶχε κατασκευασθῆ ὑπὸ τῆς *σιόρας* Μπετίνας.

— Ὁ κύριος τὸν εὗρε κακόν;

— Φρικώδη.

— Καὶ ὅμως ἐγὼ τὸν ἔκαμα καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὸν ἔκαμα πολὺ βαρὺν καὶ δὲν εἶχε κατακάθια.

— Ἴσως διότι εἶνε πικρὸν τὸ στόμα μου.

ΚΕΦ. XXXIX

Περιεπάτουν ὅλην τὴν πρωΐαν, ἀφρίζων ἐξ ὀργῆς. Ὁποίου εἴδους ἄνθρωπος εἶνε λοιπὸν ὁ Ἰουλιανὸς οὗτος; Διατί νὰ ὀνομάσῃ τὴν ἐπιστολήν μου εὐφυολογίαν; Διατί νὰ γελᾷ καὶ νὰ παίζῃ τὴν σφαῖραν μὲ αὐτήν; Ὅλοι οἱ ἄπιστοι τοιοῦτοι εἶνε. Αἰσθανόμενοι τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἐάν τις κατέλθῃ ἐν τῇ κονίστρᾳ διὰ νὰ τοὺς πολεμήσῃ διὰ τοῦ λόγου, δὲν ἀκούουσιν. ἀλλὰ μειδιῶσιν, ἐπιδεικνύουσιν ὑπεροχὴν πνεύματος καὶ δὲν ἔχουσι πλέον ἀνάγκην οὐδὲν νὰ ἐξετάσωσιν. Οἱ δυστυχεῖς! Καὶ πότε ὑπῆρξε φιλοσοφία ἄνευ ἐξετάσεως, ἄνευ σοβαρότητος; Ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι ὁ Δημόκριτος ἐγέλα ἀπαύστως, ἦτο γελωτοποιός. Ἀλλὰ πολλὴν τῷ ἔδωσα σημασίαν· πρὸς τί νὰ ἐπιχειρήσω τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην; Ἐξαφθεὶς πρὸς στιγμὴν ἤμην συγχωρητέος· ὅταν ὅμως τὸν εἶδον νὰ μοὶ φέρηται ὑπεροπτικῶς δὲν ἤμην ἀνόητος νὰ ἐξακολουθῶ νὰ τῷ γράφω;

Εἶχον ἀποφασίσει νὰ μὴ τῷ ἀπαντήσω πλέον. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Τρεμερέλλος ἔλαβε τὸν οἶνόν μου, τὸν ἔχυσεν εἴς τι φιαλίδιον καὶ θέτων αὐτὸ εἰς τὸ θυλάκιόν του: Αἴ! μὰ βλέπω, λέγει, ὅτι ἐδῶ ἔχω χαρτὶ νὰ δώσω εἰς τὸν κύριον. Καὶ μοι ἐπαρουσίασε χάρτην,

Εἶτα ἀπῆλθεν· ἐγὼ δὲ παρατηρῶν τὸν λευκὸν ἐκεῖνον χάρτην, ἠσθανόμην τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γράψω διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸν Ἰουλιανὸν καὶ νὰ τὸν ἀποχαιρετίσω δίδων αὐτῷ ἓν καλὸν μάθημα περὶ τῆς βλάβης τῆς ὑπεροψίας. Ὡραία ἐπιθυμία! λέγω εἶτα κατ' αὐτόν· νὰ τῷ ἀποδώσω περιφρόνησιν ἀντὶ περιφρονήσεως! νὰ τὸν κάμω νὰ μισήσῃ ἀκόμη περισσότερον τὸν χριστιανισμὸν δεικνύων εἰς χριστιανὸν ὡς ἐγὼ τὴν ἀνυπομονησίαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν!—Ὄχι, τοῦτο δὲν ἁρμόζει· ἂς παύσω ἐντελῶς τὴν ἀλληλογραφίαν. Καὶ ἐὰν οὕτω ἀποτόμως θέσω τέρμα, δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ἐπίσης ὅτι ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια εἰσεχώρησαν ἐν τῇ καρδίᾳ μου; Πρέπει λοιπὸν νὰ τῷ γράψω ἅπαξ ἔτι ἄνευ μίσους. Ἀλλ' ἐὰν δυνηθῶ νὰ γράψω ἄνευ μίσους, δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον ἐκ μέρους μου νὰ φαίνωμαι ὅτι ἀγνοῶ τοὺς σαρκασμούς του καὶ τὰς εὐφυολογίας του, ὡς ὠνόμασε τὴν ἐπιστολήν μου; Δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐξακολουθήσω ἁπλῶς τὴν περὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπεράσπισίν μου;

Ἐσκέφθην ἐπί τινα στιγμὴν καὶ ἔστην ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου μέρους.

Τὴν ἑσπέραν ἀπέστειλα τὸν ἀγγελιαφόρον μου καὶ τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης ἔλαβον ὀλίγας λέξεις εὐχαριστήσεως, λίαν ψυχράς, ἀλλ' ἄνευ δηκτικῶν φράσεων καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου σημείου ἀποδοχῆς ἢ προσκλήσεως πρὸς ἐξακολούθησιν.

Ἡ τοιαύτη ἐπιστολὴ μὲ δυσηρέστησε. Οὐχ ἧττον ἀπεφάσισα νὰ ἐξακολουθήσω μέχρι τέλους.

Τὸ θέμα μου δὲν ἠδυνάμην νὰ τὸ πραγματευθῶ δι' ὀλίγων λέξεων καὶ διὰ τοῦτο ἐξηκολούθησα γράψας πέντε ἢ ἓξ μακρὰς ἐπιστολάς, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἐλάμβανον ὡς ἀπάντησιν ὀλιγίστας λέξεις εὐχαριστήσεως, συνοδευομένας καὶ ὑπό τινων ἀναφωνήσεων ξένων πρὸς τὸ θέμα· ἤτοι ὁτὲ μὲν ὕβριζε τοὺς ἐχθρούς του, ὁτὲ δὲ ἐγέλα βλέπων αὐτοὺς ὑβριζομένους, λέγων ὅτι εἶνε φυσικώτατον οἱ ἰσχυροὶ νὰ καταβάλωσι τοὺς ἀδυνάτους καὶ ὅτι ἐλυπεῖτο μόνον μὴ εὑρισκόμενος μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν, ὁτὲ δέ μοι ἐξωμολογεῖτο τοὺς ἔρωτάς του καὶ τὴν δύναμιν, ἣν τὰ πάθη ταῦτα ἤσκουν ἐπὶ τῆς τεταραγμένης φαντασίας του.

Ἐν τούτοις, εἰς τὴν τελευταίαν μου περὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπιστολήν, μοὶ ἀπήντησεν ὅτι προητοίμαζε ἀπάντησιν ἐκτεταμένην. Περιέμεινα πλέον τῆς ἑβδομάδος καὶ ὅμως μοὶ ἔγραφε καθ' ἑκάστην ἐπὶ διαφόρων ἄλλων πραγμάτων καὶ πλειστάκις τὰ αὐτὰ πράγματα.

Τὸν παρεκάλεσα νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἀπάντησιν ἣν μοι ὤφειλε καὶ τῷ συνίστων νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μεταχειρίζηται τὸ πνεῦμα του εἰς τὸ νὰ σταθμίσῃ σοβαρῶς ὅλους τοὺς λόγους, οὓς τῷ εἶχον παρουσιάσει.

Μοὶ ἀπήντησεν ὀλίγον ὀργίλως, ἀποκαλῶν με ἀφειδῶς *φιλόσοφον, ἄνθρωπον βέβαιον περὶ ἐμαυτοῦ, ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα ἀνάγκην νὰ σταθμίζῃ τόσον πολὺ διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι αἱ πυγολαμπίδες δὲν εἶνε φανοί.* Καὶ ἐπανήρχετο διηγούμενος μετ' εὐθυμίας σκανδαλώδη συμβεβηκότα.

[Ἕπεται συνέχεια]

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΥΤΙΚΟΝ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ			
Σεπτέμβριος.				**Αὔγουστος.**
Ἁγίου Αἰγιδίου Ἀββᾶ.	1	Κυριακ.	20	Σαμουὴλ τοῦ προφήτου,
Ἁγίου Στεφάνου Βασιλέως.	2	Δευτέρα	21	Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου.
Ἁγίας Ἐλισάβετ Βασιλίσσης.	3	Τρίτη	22	Ἀγαθονίκου μάρτυρος.
Ἁγίας Ρόζης Παρθένου.	4	Τετάρτ.	23	Λούπου μάρτυρος.
Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Ἰουστινιανοῦ.	5	Πέμπτ.	24	Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
Ἁγίας Φιλουμένης Μάρτυρος.	6	Παρασ.	25	Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψ. Βαρθολομαίου ἀπ.
Ἁγίου Ἀδριανοῦ Πάπα Ρώμης.	7	Σάββ.	26	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.
Γέννησις τῆς Θεοτόκου.	8	Κυριακ.	27	Ποιμένος τοῦ ὁσίου.
Ἁγίου Σεργίου Πάπα Ρώμης.	9	Δευτέρα	28	Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄς ἐπανέλθωμεν.
Τὸ Ἐγώ.
Τὰ ἄνευ Θεοῦ Σχολεῖα.
Ἡ «Ἁρμονία» ἐν Σμύρνῃ.
Ἱστορικῆς σελίδος διευκρινισις, ὑπὸ Π. Βεντούρα.
Ὁ ἔξω Κόσμος.
Ἡ «Ἁρμονία» ἐν Πειραιεῖ.
Μικραὶ εἰδήσεις.
Μικρὰ ἀλληλογραφία.
Ποικίλα.
Αἱ φυλακαί μου. Silvio Pellico. Ἐπιφυλλὶς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.
Ἡμερολόγιον.
Διαγωνισμός.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ἡ «**Ἁρμονία**» ὑψηλὰ κρατοῦσα τὸ πρόγραμμα ὅπερ ἔταξεν ὡς γνώμονα αὐτῆς, παρασχοῦσα τρανώτατα τεκμήρια πνεύματος φιλοπροόδου καὶ Καθολικοῦ, ἅμα δὲ ἀείποτε ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἀπῄτησαν δείξασα ὅτι συναισθάνεται τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, κατ' οὐδὲν λογισαμένη χρήματα καὶ μόχθους, οὐδ' ἀναμένουσα οὐδεμίαν ὑλικὴν ὠφέλειαν, ἀλλ' ἑδραιουμένη εἰς τὴν εὐρεῖαν αὐτῆς κυκλοφορίαν, μετὰ χαρᾶς, προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἑξάμηνον, **προκηρύσσει μέγαν διαγωνισμόν.**

Διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν **διακαῶς ἐπιθυμεῖ** τὸ μὲν καταβιβάζουσα τὴν τιμὴν αὐτῆς καταστῇ προσιτὴ εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς καθολικούς, τὸ δὲ κάλλιον ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς προσδοκίας καὶ ἀνάγκας τοῦ καθολικισμοῦ, κατορθώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον νὰ ἐκδίδηται καθ' ἑβδομάδα.

Ποιούμενοι ἔκκλησιν πρὸς πάσας τὰς Καθολικὰς καρδίας, ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἐκείνας αἷς ἀνετέθη ἡ ὑψηλὴ τῶν πιστῶν διπαιδαγώγησις, πεπείσμεθα ὅτι αἱ εἰλικρινεῖς ἡμῶν αὗται προθέσεις θέλουσιν εὕρῃ ζωηρὰν ἠχὼ παρ' ἅπασι τοῖς Καθολικοῖς, οἵτινες θέλουσι δράμῃ μὲ τὴν συναίσθησιν ἐκτελέσεως ὑψηλοῦ καθήκοντος καὶ ἔργου θεαρέστου, ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην τῶν Καθολικῶν ἅμιλλαν διὰ τῆς μετὰ ζήλου συμμετοχῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ διαγωνισμῷ.

Πᾶς συνδρομητὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς «**Ἁρμονίας**» καλεῖται νὰ ἐγγράψῃ συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν των εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλομεν **Ἀγγελίας** τῷ αἰτοῦντι.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἄρχεται ἀπὸ τῆς **1 Ὀκτωβρίου 1895** ἤτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεδόθη ἡ «**Ἁρμονία**» καὶ λήγει μετὰ δύο μῆνας ἤτοι τὴν **1 Δεκεμβρίου** τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΟΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

α') Ὁ ἐγγράψας **ἕνα** καὶ μόνον συνδρομητὴν δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῶν «**Φυλακῶν**» τοῦ Silvio Pellio τῆς λαμπρᾶς μας ταύτης ἐπιφυλλίδος, αὐτὸ τοῦτο τὸ διήγημα ἐκ 200 καὶ πλέον σελίδων εἰς βιβλίον καλλιτεχνικώτατα τετυπωμένον, ἡ τιμὴ τοῦ ὁποίου ὡρίσθη εἰς δραχ. 3,50.

β') Ὁ ἐγγράψας **πέντε** συνδρομητὰς θὰ λαμβάνῃ τὴν «**Ἁρμονίαν**» *δωρεὰν* ἐπὶ ἓν ἔτος, καὶ τὸν Silvio Pellico.

γ') Ὁ ἐγγράψας **δέκα** συνδρομητὰς ἐκτὸς τῆς ἐπὶ ἓν ἔτος *δωρεὰν* λήψεως τῆς «**Ἁρμονίας**», καὶ τοῦ Silvio Pellico, θὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, νὰ ἴδῃ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ δημοσιευομένην ἐν ταῖς στήλαις τῆς «**Ἁρμονίας**» δι' ἐξόδων τῆς ἐφημερίδος μετὰ σχετικῆς βιογραφίας.

δ') Ὁ ἐγγράψας **τοὺς σχετικῶς περισσοτέρους** συνδρομητὰς ἐκτὸς τῆς *δωρεὰν* ἐπὶ ἓν ἔτος λήψεως τῆς «**Ἁρμονίας** καὶ τοῦ Silvio Pellico, θὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν **Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως** τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη εἰς τέσσαρας ὀγκώδεις τόμους ἀξίας δραχ. 14.

ε') Ὁ ἐγγράψας **μετ' αὐτὸν τοὺς περισσοτέρους** ἤτοι **ὁ δεύτερος,** θὰ λαμβάνῃ *δωρεὰν* τὴν «**Ἁρμονίαν**» ἐπὶ ἓν ἔτος, τὸν Silvio Pellico, καὶ ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῆς **Εἰκονογραφημένης Ἑστίας** τοῦ ἔτους 1894 ἀξίας δραχ. 8.

ς') Οἱ ἀποστέλλοντες ἐκ τῶν πληρωσάντων μόνον διὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὴν δευτέραν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου, δικαιοῦνται καὶ οὗτοι νὰ λαμβάνωσι τὸν Silvio Pellico, ὡς περιλαμβάνει ὁ πρῶτος ὅρος.

ζ') Ὡς συνδρομηταὶ πρὸς ἐγγραφὴν κατὰ τὸν διαγωνισμόν, λογίζονται ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ὑπῆρξαν τοιοῦτοι μέχρι τοῦδε.

η') Τὰ ὀνόματα τῶν συναγωνισθησομένων δημοσιευθήσονται ἐν τῇ «**Ἁρμονίᾳ**».

θ') Οἱ ὅροι οὗτοι ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ι') Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν νέων συνδρομητῶν διὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν ἄρχονται ἀπὸ τοῦδε.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν θέλει μείνῃ χωρὶς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμόν.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΠΛΑΤΙΝΟΤΥΠΙΑ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχωσι καλλιτεχνικὴν

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ

ἃς μεταβῶσιν εἰς

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΙΩΣ. ΔΕΒΩΕ ΚΟΝΤΑΛΔΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

41 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 41

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΙΣΝΕΡ καὶ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—982.